

Är Textus Receptus grundat på några få sentida handskrifter?

av David Cloud

Återpublicerat 18 mars 2004 (först publicerat 16 mars 2000)

Fundamental Baptist Informations Service P.O. Box 610368,

Port Huron MI 48061, USA. fbns@wayoflife.org

I över hundra år har försvararna av moderna versioner gett sitt stöd till en förvillelse om att Westcott-Horts Grekiska NT (och dess efterföljare på 1900-talet som t.ex. United Bible Societies grekiska NT) är grundat på ”de äldsta och bästa handskrifterna”, där den grekiska text som ligger till grund för King James Bibel är underlägsen den som är grundad på endast en handfull sena grekiska handskrifter. Tänk på följande påstående från D.A. Carson, författare till den populära och inflytelserika boken ”The King James Version Debate: *A Plea for Realism*:

”Fastän Erasmus gav ut en fjärde och femte utgåva, behöver vi inte säga någonting mer om det här. Erasmus grekiska NT står i linjen bakom King James Version, men den vilar på ett halvt dussin diminutiva handskrifter som inte är äldre än 900-talet... **Den textmässiga grunden till TR är ett litet antal slumpartade och relativt sentida diminutiva handskrifter**” (D.A. Carson, *The King James Version Debate*, Baker Book House, 1979 sid. 35-36)

Ett annat exempel på ett sådant falskt påstående finns i boken *The Bible Version Debate: The Perspective of Central Baptist Theological*

Seminary (1997) kap. fyra ”definiera termerna” av W. Edward Glenny, professor i NT vid Central –

”TR är baserat på enbart sju sentida handskrifter” (Glenny, sid. 51.)

Detta otroligt felaktiga påstående har upprepat så ofta av textkritiker och försvararna av moderna versioner att det accepteras allmänt som sanning. Medan det inte är förvånande att se att nya evangelikala som D.A. Carson, faller för sådant, har vi sett att fundamentala baptister upprepar samma gamla felaktiga påståenden. Om skolade fundamentala baptister i vår tid skulle använda lika mycket tid i att studera bibeltrogna teologiskt lärdas skrifter, som t.ex. John Burgon, Edward Miller och E.F. Hills, som tror på ofelbar, gudomlig inspiration och att Gud bevarat Skrifterna, som de gör när de läser modernisternas och de nya evangelikalernas skrifter, sådana som Bruce Metzger, F.F. Bruce, och Kurt Aland som förnekar både gudomlig inspiration och bevarande, skulle de inte vara så snabba att föra felaktigheterna vidare till intet ont anande läsare.

Det får vara som det vill, det är inte svårt att skingra myten om att den grekiska *Textus Receptus* som ligger till grund för *King James Bibel* och andra reformationsbiblar är grundat endast ”på sju sentida handskrifter.” Det är sant att Erasmus hade, i den ställning han var, endast några få grekiska handskrifter när han sammanställde den första utgåvan av sitt grekiska NT, men han hade undersökt ett stort antal andra handskrifter, både latinska och grekiska och han hade jämfört dessa med flera gamla bibelöversättningar och med ett stort antal citat från gamla kyrkoledare. Han kände också till alternativa läsarter som finns i handskrifter som t.ex. Vaticanus och Codex D. På så sätt var han i position att veta att det fätal handskrifter han hade i sin hand representerade ett vittnesbörd från ett stort antal andra handskrifter. Faktum är att den emottagna texten (*Textus Receptus*) ligger till grund för de uppskattade och mycket använda reformationsbiblarna och är representerad i flertalet av existerande grekiska handskrifter, citat från gamla kyrkoledare och gamla bibelöversättningar. Det är därför den emottagna texten allmänt kallas ”majoritetstexten” (fastän den termen har inhämtats på senare år av Hodges-Farstad-Thomas Nelsons grekiska NT från 1982.) Textmässiga auktoriteter medger att i mer än 5200 existerande grekiska handskrifter, innehåller 99 % den allmänna, traditionella emottagna texten. Alltså, inför sådana bevis, är det nonsens att säga att TR är grundad på ”enbart sju sentida handskrifter.”

J.H. Merle D’Aubignes vittnesbörd skingrar myten.

Följande citat av historikern J.H. D’Aubigne visar att Erasmus hade tillgång till fler textbevis än hans moderna belackare erkänner.

”Ingenting var viktigare i reformationens gryning än att presentera Jesu Kristi Testamente på grundspråket. Aldrig hade Erasmus arbetat så noggrant. ’Om jag skulle tala om vad det har kostat mig av svett, skulle ingen tro mig.’
Han hade sammanställt många grekiska

handskrifter av NT och var omgiven av alla kommentarer och översättningar, av Origenes, Cyprianus, Ambrosius, Basilius, Krysostomus, Cyrillus, Hieronymus och Augustinus skrifter. **Han hade utforskat texterna enligt principerna för helig kritik.**

När det var nödvändigt med kunskaper i hebreiska, hade han konsulterat Capito och i synnerhet Ecolampadius. Ingenting utan Theseus, sade han om den senare, och använde sig av ett grekiskt ordspråk.”

(J.H. Merle D’Aubigne, *History of the Reformation of the Sixteenth Century*, New York: Hurst & Company 1835 Vol. 5, sid.157.)

Den populära uppfattningen att Erasmus och andra utgivare av grekiska NT på 1500-talet arbetade med undermåliga resurser är endast nonsens. De anmärkningar som Erasmus satte in i sina utgåvor av det grekiska NT bevisar att han var informerad om de olika läsvarianter som har vunnit inträde in i de moderna översättningarna sedan 1881. Även om Erasmus inte hade tillgång till alla handskrifter som översättarna kan använda idag, så är det inget tvivel om att han hade tillgång till de olika läsvarianterna på annat sätt.

”Genom sitt studerande av Hieronymus och andra kyrkofäders skrifter, blev Erasmus välinformerad om de olika varianterna av NT:s text. Alla viktiga läsvarianter som de lärda känner till idag, kände också Erasmus till för mer än 460 år sedan och diskuterade i noteringarna (som var förberedda i förväg) och som han satte in efter texten i sina utgåvor av det grekiska NT. Här tar t.ex. Erasmus itu med sådana problematiska stycken som sammanfattningen av Herrens bön (Matt. 6:13) den rike ynglingen och Jesus, (Matt. 19:17-22) avslutningen av Markus (Mark. 16:9-20), änglarnas sång (Luk. 2:14), Ängeln, ångesten och svetten som blev till blodsdroppar, utelämnat, (Luk. 22:43-44), kvinnan som hade gripits i äktenskapsbrott (Joh.7:53-8:11), och gudaktighetens hemlighet (1Tim.3:16).” (Dr. Edward F. Hills, *The King James Version Defended*, 1956, 1979, sid.198-199).

Erasmus konsulterade inte bara flera grekiska och latinska handskrifter och gamla bibelöversättningar för att bestämma den rätta textutformningen, han undersökte även citat från gamla kristna skrifter.

”Erasmus använder sig av kyrkofäderna som oberoende vittnen för *Vulgatas* tidiga text. I sitt dediceringsbrev till påven omnämner han att den speciella noggrannhet som krävs när det gäller heliga skrifter fick honom att inte bara jämföra ’de äldsta och mest korrekta handskrifterna’ utan även att gå igenom alla de gamla teologernas skrifter och spåra utifrån deras citat och utläggningar vad var och en av dem hade läst och förändrat’ (W. Schwarz: *Principles and Problems of Biblical Translation*, sid.145.)

Vi tillerkänner inte Erasmus någon grad av fullkomlighet. Han hade allvarliga brister (fastän de moderna versionernas försvarare gör karikatyr av honom, på ett felaktigt sätt). Faktum är att Erasmus var flitig i att utforska översättningen av Skrifterna och han hade tillräckligt med resurser för uppgiften. Utgivningen av den första tryckta utgåvan av NT på grekiska var på intet sätt slarvigt, slumpartat eller något hastverk som dagens textkritiker vill få oss att tro. (Det finns mycket mer information om Erasmus och hans roll i utgivningen av det första tryckta NT på grekiska i boken *Myths about the King James Bible*.)

Biskop Ellicotts vittnesbörd skringrar myten.

När det gäller den emottagna texten, grundad på ”sju sentida handskrifter” får man beakta biskop Ellicotts vittnesbörd. Han var ordförande i den kommitte som producerade English Revised Version från 1881 (i kommittén fanns också Westcott och Hort) föregångarna till alla moderna versioner:

”De handskrifter som Erasmus använde, skiljer sig, till största delen endast i små och obetydliga detaljer från den stora massan

handskrifter. Textens allmänna karaktär är densamma. Genom denna observation har den emottagna textens härkomst lyfts fram bortom de individuella handskrifter som Erasmus använde. Ursprunget sträcker sig tillbaka till en avlägsen forntid. **Den förste anfadern till den emottagna texten var åtminstone samtida med våra äldsta existerande handskrifter, om inte ännu äldre.** (Ellicott, *The Revisers and the Greek Text of the NT* Company sid. 11-12.)

Dr Ellicott kände väl till de teologiskt lärda av sin tid, och han tvekade inte att säga att den emottagna texten är grundad på en textauktoritet som är minst lika gammal som den grundtext som Westcott och Hort vilar på. Dr Ellicott sade att den text som den emottagna texten har som grund, är minst lika gammal som de beryktade handskrifterna Sinaiticus och Vaticanus.

Trinitarian Bibel Societys vittnesbörd skringrar myten.

Trinitarian Bible Society (TBS) i London, England sätter in detta i ett perspektiv som många som försvarar moderna versioner, tycks göra sitt bästa att ignorera. TBS bildades genom en konflikt inom Brittiska och Utländska Bibelsällskapet (BFBS) som gällde läran om Treenigheten och Jesu Kristi gudom. BFBS organiserades 1804 och vägrade att ta ställning mot unitarianismen och de som var angelägna om renlärighet, gick ut 1831 och bildade Trinitarian Bible Society (TBS). I TBS tidiga år var inte problemet med olika bibeltexter och versioner så allvarligt, som det skulle bli senare, i slutet av 1800-talet. Även om det fanns textkritiker i första hälften av 1800-talet hade de inte så stort inflytande i allmänna kristna kretsar. De strider som Trinitarians fick möta i sina tidiga år, gick i andra riktningar. Med utgivningen av English Revised Version (ERV) och Westcott-Horts grekiska text från 1881, började TBS ta en aktivare ståndpunkt när det gällde grundtexter och versioner. Ett antal artiklar publicerades i TBS Quarterly Record vid århundradeskiftet

där man kritiserade ERV och gav sitt stöd för den emottagna texten. Vissa körde hårt med John Burgons reviderade Version och även F.C. Cooks och F.H.A. Scriveners forskning. Sedan den tiden har Trinitarian stått fast bakom den emottagna texten och King James Bibel. Värt att märka om försvaret av den auktoriserade Bibeln inom TBS är Terence Harvey Brown, TBS sekreterare från 1958 till 1990. Brown låg bakom flera av de teologiskt lärda, bibeltroende utgåvor som TBS har publicerat under dessa år, utgåvor som har haft stort inflytande på ett stort antal människor världen över. Detta är beskrivet i TBS officiella historia som följer:” Från 1958 och framåt förde TBS krig på alla dessa fronter med avsevärd kraft. En efter en av de moderna engelska översättningarna blev granskade av sekreteraren för Quarterly Record och deras felaktigheter analyserade. (Andrew J. Brown, The Word of God among All Nations: A Brief History of the Trinitarian Bible Society 1831-1981 sid. 118).

Följande vittnesbörd av Trinitarian Bible Society spränger myten om att den emottagna grekiska texten är en “sentida text” medan den utvalda grekiska texten är en ”gammal text”.

”Det måste betonas att, **diskussionen står inte mellan en gammal text och en modernare, utan mellan två gamla textformer**, där den ena har förkastats och den andra upptagits och bevarats av kyrkan som en helhet och använts allmänt i över femton sekler. Den moderna textkritikens antaganden har grundats på icke samstämmande vittnesbörd av ett fåtal exemplar av den förkastade texten som nyligen har hämtats upp från glömskans hav, dit de på 300-talet förstodigt nog och medvetet blev förvisade. (The Divine Original, TBS artikel 13, nd, sid.7).

John Burgons vittnesbörd skingrar myten.

John William Burgon (1813-1888) var en av de största teologerna på 1800 talet. (Vi har en längre biografi om hans liv i vår bok För kärlek till Bibeln: Striden för den emottagna

texten och King James Bibel från 1800 till nutid). Burgon var professor i teologi i Oxford, Fellow i Oriel College, kyrkoherde i St.Mary’s (universitetskyrkan) och under de sista 12 åren av sitt liv var han domprost i Chichester. I senare hälften av 1800-talet försvarade Burgon Bibeln som Guds ofelbara Ord, inspirerat till minsta prick och han utkämpade ståndaktigt strider mot intrånget från den teologiska modernismen. Den serie av budskap om biblisk inspiration som Burgon predikade på Oxfords universitet 1860 är apologetiska mästerverk. Burgon observerade: ”All den förvirring som finns i dessa sista dagar beror på att man inte tror på Bibeln som Guds Ord. Det är det grundläggande misstaget. ”Burgon försvarade 1:a Moseboks historicitet och Moses som författare till den och förkastade alla vetenskapliga teorier som gick emot den gudomliga uppenbarelsen.

Han påstod klokt nog: ”Förstör min förtröstan på Bibeln som ett historiskt vittnesbörd och du förstör min tillförlit på den över huvud taget, därför att den absolut största delen av den, är ett historiskt vittnesbörd. ”Hans inställning var:

”Antingen, med de bästa och visaste i alla tider, måste man tro på allt i den Heliga Skrift, eller också tillsammans med den omdömeslösa och otrogne, måste man tvivla på alltihop. Det finns ingen medelväg den som utelämnar första sidan i Bibeln, utelämnar allt...Bibeln, (var övertygad om det) är den Eviges själva yttrande, det är lika mycket Guds Ord som om himlen var öppen och vi hörde Gud tala till oss med mänsklig röst...Bibeln är inte mindre än Hans röst som sitter på tronen. Varje bok i den- varje kapitel – varje vers – varje ord – varje stavelse – (var ska vi stanna) - varje bokstav - är ett yttrande från den Högste! Bibeln är ingenting mindre än Guds Ord, inte en del av det, inte ett avsnitt men allt är lika, ett yttrande av Honom som sitter på Tronen: absolut, utan fel och brist, ofelbar, suverän!”

Vi säger till detta, Amen och Amen Och Amen! Det är helt säkert att ett sådant oförbehållsamt och härligt försvar för Bibeln har inte hörts på Oxfords universitet på minst hundra år!

När Burgon såg uppblomningen av modern textkritik på sin tid, såg han ett direkt samband mellan den och den moderna högre kritiken som gick ut från Tyskland. Både textkritik och högre kritik förespråkades av kristendomens fiender på 1800-talet, särskilt av unitarier och teologiska modernister. (Det är i stor utsträckning dokumenterat i min bok "Myter om King James Bibel" som kom ut 1999). Burgon stod upp för att utmana textkritiken. Han var en första rangens teolog, likvärdig med de andra då levande. Han gjorde resor till europeiska bibliotek, undersökte och samlade ihop handskrifter av Nya Testamentet, överallt dit han reste. Han besökte Vatikanens bibliotek 1860 för att undersöka Vaticanus. År 1862 reste han till berget Sinai för att inspektera handskrifterna i Katarinaklostret (där Tischendorf fann handskrifterna till Sinaiticus). Dr Edward Hills noterar syftet med Burgons resor: "Han drevs av en längtan att komma till botten med de falska påståenden som uttalades av de regerande kritikerna på hans tid." Burgon ägnade de sista 30 åren av sitt liv till att motbevisa dem. Han trodde fullt och fast att Gud hade vakat över och bevarat NT:s sanna text och bestämt sig för att upptäcka hur de förvrängda och korrupta läsarerna hade kommit till. Det krävde att han reste vitt omkring." (E.F. Hills, "A Biographical Sketch of the life of Burgon," *Unholy hands on the Bible*: vol. 1 Jay Green ed.s. xix).

Efter all denna noggranna forskning i Skriftens text och historia, var Burgon övertygad om att den emottagna texten som ligger till grund för King James Bibel, är Guds bevarade Ord. När Westcott-Horts grekiska NT hade kommit ut, tillsammans med The English Revised Version år 1881, påvisade Burgon dess felaktigheter i en serie artiklar i the *Quarterly Review*. Dessa kom sedan in i boken *The Revision Revised* som kom ut 1883. (Boken är tillgänglig fint inbunden i en utgåva från Bible for Today, 900 Park Ave., Collingwood, NJ 08108.)

Fastän John Burgon inte trodde att KJV var perfekt på varje ställe, upphöjde han KJV över alla andra engelska versioner, och kallade den "en ovärderlig skatt, testamenterad till

oss genom våra fäders visdom och omsorg," och han höll fast vid att den emottagna textens grekiska NT är, oavsett från mindre förbättringar som han kände kunde göras, Guds bevarade Ord. På ett sunt sätt försvarade han den emottagna texten mot den kritiska text som introducerades av Westcott och Hort (och som i grunden är samma grekiska text som ligger till grund för alla moderna engelska versioner.)

Burgons forskning i grundtexten genom kyrkohistorien har, i vissa fall, aldrig funnit sin like. Detta är särskilt sant när det gäller hans forskning av citaten från de gamla kyrkofädernas skrifter

För att upptäcka vilken grundtext de gamla kyrkoledarna använde, grävde Burgon fram 86.489 citat av forntida kristna skrifter och sammanställde dem till 16 tjocka volymer som idag finns på British Museum. Mer än 4000 citat är från skrivare som levde före år 400 e. Kr. Genom denna noggranna forskning blev Burgon övertygad att den emottagna texten som låg till grund för reformationsbiblarna, är den grundtext som Guds folk har använt genom seklerna och alltså är Guds bevarade Ord. Han sammanfattade: "Kalla denna text Erasmus, Complutensisk, Stephens, eller Bezas text, Elsevirs, Emottagen eller Traditionell eller vadsomhelst, faktum kvarstår att en text har nått fram till oss som attesterats genom en allmän samstämmighet av forntida kopior, forntida fäder och forntida versioner." (Burgon, *The Revision Revised*, 1881.)

Burgons vittnesbörd ska man inte ta lätt på. Han visste så mycket om Bibeln på 100- 200- 300- och 400-talet att det inte finns någon, som har levt de senaste 200 åren, som vet mer än han gjorde. När han säger att den emottagna texten är attesterad av grekiska handskrifter, citerad av gamla kyrkoledare och gamla bibelversioner, då visste han vad han talade om.

Burgon svarade direkt på myten om att Westcott-Horts grekiska text är grundad på fler gamla handskrifter än den emottagna texten:

”Om invändningen skulle göras, som det säkert blir, `Menar ni då att vila på de fem handskrifter som Erasmus använt?` svarar jag att de kopior som använts var utvalda därför att de var kända för att representera det Heliga Ordet med noggrannhet, att textens tillblivelse har övervakats med nitisk omsorg, precis som vår Herres mänskliga släktavla har bevarats, att **den vilar huvudsakligen på det bredaste vittnebörd**, och att om något kommer i konflikt med de bevis som går att uppnå, där tror jag det kallar till rättelse. (Burgon, *The Traditional Text*, 1896, Dean Burgon Society Press omtryckt 1998 sid.15.)

Alltså ser vi att John Burgon, som hade en vidsträckt forskning i Bibelns historia betygade att den emottagna texten inte bara vilar på en handfull handskrifter, samlade av Erasmus och andra på 1500-talet utan på ”**det bredaste vittnesbörd**.” (Burgon tillät någon möjlig rättelse av den emottagna texten och detta har diskuterats i några artiklar som har utgivits av *Bible for Today* av Collingswood, New Jersey.)

Vi behöver lyssna noga till Burgons vittnesbörd, därför att han kunde inte bara sitt ämne, trots sina band till engelska kyrkan, han vördade Bibeln som Guds ofelbara, inspirerade Ord, vilket förnekas av den stora majoriteten moderna textkritiker (bl.a. Thayer, Metzger, Aland, Black, Bruce, Colwell, Goodspeed, Grant, Gregory, Kenyon, Kittel, Lake, von Soden, Robinson.)

Angående Skrifternas bevarande så är vår tro inte på människan utan på Gud. Även om utgivarna under reformationen hade mindre resurser än de hade på senare tid, vet vi att Gud som kontrollerar alla tider och epoker, hade kontroll över sitt Heliga Ord. De ofelbara Skrifterna var inte bortgömda i någon klosterhåla vid foten av berget Sinai eller i något dammigt hörn i påvens bibliotek. De ofelbara Skrifterna gavs ut, lästes och undervisades i, av Guds folk.

Den stora majoriteten av grekiska handskrifter, forntida versioner, och kyrkofädernas skrifter, stöder den emottagna texten. Utgivarna under reformationen kände till detta faktum. I de fall textkritikerna av vår tid ser det, är det bara en historiens slump, de bibeltroende utgivarna på reformationens tid såg Guds hand i det. Det gör vi också.